

Αί πρόοδοι των καλλιεργείων

»Η καλλιέργεια του σίτου κατά το 1961 έσημείωσε νέαν ύποχώρησιν κατά 800.000 περίπου στρέμματα έναντι του 1960 (κατά το όποιον είχε λάβει χώραν μείωσις κατά 400.000 στρέμματα), επί αντίστοιχῳ ἐπεκτάσει ἄλλων κλουσιωτέρων καλλιεργείων. Ἡ παραγωγή σίτου δὲν έσημείωσεν ἀνάλογον μείωσιν, ἀλλὰ μικροτέραν τοιαύτην, ἀνελοθούσα εἰς 1.600 χιλιάδας τόννους ἔναντι τῶν 1.670 χιλιάδων τόννων τοῦ 1960. Ἀντιθέτως ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος έσημείωσε νέαν ἀύξισιν κατά το 1961 καλύψασα 340.000 στρέμματα καὶ ἡ παραγωγή ἀνήλθεν εἰς 240.000 τόννους σπόρου βάμβακος (ἦτις πιθανῶς νὰ ἀποδειχθῆ τελικῶς ἀνωτέρα) ἔναντι 184 χιλιάδων τόννων τοῦ 1960. Τῶν κτηνοτροφικῶν ψυχανθῶν ἡ καλλιέργεια ἐπίσης ἐπεξετάθη κατά 650 χιλιάδες στρέμματα συγκριτικῶς πρὸς τὸ 1960 (καθ' ὃ εἶχαν ἐπίσης ἀύξησιν κατὰ 450 χιλιάδες στρέμματα). Ἡ παραγωγή δὲ ὄλων τῶν εἰδῶν τούτων ἠύξηθη ἀναλόγως. Τὸ ἐκ πρώτης ὄψεως ἀσημαντόν τοῦτο γεγονός, πρέπει νὰ σημειωθῆ ἰδιαιτέρως, διότι ἡ καλλιέργεια τῶν ψυχανθῶν ἄφ' ἑνὸς εἶναι βασικὴ προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας, ἡ ὅποια πάλιν εἶναι πρωταρχικῆς σημασίας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ γενικώτερον τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποτελεῖ τὸ καλύτερον σύστημα ἐναλλαγῆς τῶν καλλιεργείων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς γονιμότητος τοῦ ἐδάφους καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν βιολογικῶν ἀσθενειῶν τῶν καλλιεργείων. Ἐτερον σημεῖον τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ 1961 ἄξιον ἐξάρσεως εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι εἰσήλθον εἰς τὴν καλλιέργειαν διὰ πρώτην

φορὰν εἰς εὐρυτέραν ἑκτασιν τὰ σακχαρότευτλα καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὸ κατασκευασθῆν ἐν Λαρίσῃ πρώτων ἐργοστάσιον σακχαρέως, τὸ ὁποῖον ἠρξάτο λειτουργοῦν ἀπὸ τοῦ ἔτους αὐτοῦ. Διὰ τὸν καπνὸν ἀύξισι μείωτων εἶναι τὸ γεγονός ὅτι χάρις εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ συστηματικὴν κινητοποιῆσιν τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Καπνοῦ, ἐπετεύχθη ἡ καταπολέμησις τῆς ἐκδηλωθείσης προσβολῆς τοῦ περονόσπορου περιορισθείσης τῆς ζημίας εἰς πολὺ μικρὸν ποσοστὸν. Κατὰ τὸ 1961 ἐπρογραμματίσθη ἡ ἐπέκτασις καλλιεργείας τοῦ καπνοῦ, ἦτις συγκριτικῶς πρὸς τὸ 1960 ἦτο ἀνωτέρα κατὰ 102.000 στρέμματα ἡ δὲ παραγωγή ἀνήλθεν εἰς 76.000 τόννους ἔναντι 66.000 τόννων τοῦ 1960.

»Ἡ κτηνοτροφικὴ παραγωγή παρουσίασε μικρὰν σχετικῶς αὔξησιν λόγω τοῦ ὅτι, συνεπεία τῆς ξηρασίας τοῦ θέρους, δὲν ἠνυῖθη ἡ ἀνάπτυξις τῆς αὐτοφουδῆς βλαστήσεως ἐξ ἧς κυρίως διατρέφεται ἡ ποιμενικὴ αἰγοπροβατοτροφία. Ἀλλ' ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν βελτιωμένων οἰκοσίτων καὶ ἡμισοικισίων ἐκτροφῶν παραγωγικῶν ζῶων ἠύξηθη σημαντικῶς ἔναντι τῶν προηγουμένων ἐτῶν καὶ ἀναμένεται αὔξησις κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς εἰς μεγαλύτερον ποσοστὸν κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη.

»Δὲν θὰ ἀναφερθῶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν λοιπῶν γεωργικῶν προϊόντων ἡ ὅποια εἶναι ἐπίσης ἠύξημένη ἔναντι τοῦ προηγουμένου ἔτους διότι τὸ ἐφαρμοζόμενον ἀπὸ τοῦ 1960 πρόγραμμα ἐπίδρασιν εἶχε κυρίως ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω καλλιεργείων.»

Μέτρα γεωργικῆς παραγωγῆς

«Ὡς εἶναι ἐπόμενον διὰ νὰ ἀχθῆ εἰς αἴσιον πέρασ ἡ ἀναληφθεῖσα διὰ τοῦ γεωργικοῦ προγράμματος προσπάθεια ἀπητήθη ἡ λήψις ἰδιαιτέρων μέτρων, πολλῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐγένετο ἐφαρμογὴ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς γεωργίας καὶ διῆ εἰς τόσον εὐρείαν κλίμακα. Τὰ κυριώτερα τῶν μέτρων τούτων εἶναι τ' ἀκόλουθα:

»1. Διὰ τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν γεωργῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἀναδιορθώσεως τῶν καλλιεργείων μὲ σκοπὸν τὴν παραγωγὴν προϊόντων μεγαλύτερας ἀποδόσεως τόσον πρὸς αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος, ὅσον καὶ αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν μὲ παράλληλον

μείωσιν τῶν εἰσαγωγῶν γεωργοκτηνοτροφικῶν προϊόντων, ἀπεφασίσθη ἡ χορήγησις πρὸς τοὺς παραγωγοὺς καλλιεργικῆς κατὰ στρέμμα ἐπιδοτήσεως. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐφηρμόσθη ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ γεωργικοῦ προγράμματος, ἦτοι τοῦ 1960, ἀπέδωσε δὲ λιαν ἰκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, δι' ὃ καὶ συνεχίσθη κατὰ τὸ 1961. Οὕτω εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος ἐγένετο ἐπιδοτήσις πρὸς 50 καὶ 80 δραχμὰς ἀντιστοίχως κατὰ στρέμμα ξηρικῆς καὶ ποτιστικῆς καλλιεργείας διατεθέντος συνολικῶς ποσοῦ 168 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἔναντι 120 ἑκατομμυρίων δραχμῶν τοῦ 1960. Ὡς ἀποτέλεσμα προέκυψεν ἡ